

meum, et liberátor meus: et sperábo in eum.

SECRETÁ - Oblatióibus nostris, quæsumus, Dómine, placáre suscèptis: et ad te nostras étiam rebélles compéllé propítius voluntátes. Per Dóminum.

COMMUNIO (Ps. 22, 1-2) Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: in loco páscuæ ibi me collocávit: super aquam refectiúnis educávit me.

POSTCOMMUNIO - Tua nos, quæsumus, Dómine, sancta purificent: et operatióne sua tibi plácitos esse perficiant. Per Dóminum nostrum.

Super populum. - Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

ORATIO - Deus, Qui sperántibus in te miseréri pótius éligis quam irásци: da nobis digne flere mala, quæ fécimus; ut tuæ consolatiónis grátiam inveníre mereámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

V elektronické podobě najdete na www.krasaliturgie.cz → Ke stažení → Texty ke mši svaté

telem mým; v něho budu doufati.

TICHÁ MODLITBA - Prosíme, Pane, usmíř se našimi přijatými obětními dary a naši vůli, i když se vzpírá, milostivě k sobě přiveď. Skrze Pána našeho.

K PŘIJÍMÁNÍ (Ž. 22, 1-2) Hospodin mne vede; nic mi nebude scházeti. Na místo pastvy mne postavil; k osvěžující vodě mne vyvedl.

PO PŘIJÍMÁNÍ - Tvé svátosti, prosíme, Pane, nechť nás očistí a svým působením nás učiní tobě libými. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého.

Modlitba za lid. - Modleme se. Pokořte hlavy své před Bohem.

MODLITBA - Bože, jenž se nad doufajícími v tebe raději chceš smilovávati nežli se na ně hněvati, dej, nechť hodně oplakáváme zlo, které jsme učinili, abychom si zasloužili naleznouti milost tvé útěchy. Skrze Pána.

INTROITUS (Is. 55, 1) Sitiéntes, veníte ad aquas, dicit Dóminus: et qui non habétis prétium, veníte et bíbite cum lætítia. (Ps. 77, 1) Atténdite, pópule meus, legem meam: inclináte aures vestras in verba oris mei. V. Glória.

ORATIO - Fiat, Dómine, quæsumus, per grátiam tuam fructuosus nostræ devotiúnis afféctus: quia tunc nobis próderunt suscèpta jejúnia, si tuæ sint plácita pietáti. Per Dóminum nostrum.

LÉCTIO Isaíæ Prophétæ (49, 8-15).

Hæc dicit Dóminus: In tempore plácito exaudivi te, et in die salútis auxiliátus sum tui: et servávi te, et dedi te in fœdus pópuli, ut suscítáres terram, et possidères hæreditátes dissipátas: ut díceres his, qui vincti sunt: Exíte: et his, qui in ténebris: Revelámini. Super vias pascéntur, et in ómnibus planis páscua eórum. Non esúrient, neque sítient, et non percútiét eos æstus et sol: quia miserátor eórum regét eos, et ad fontes aquárum potábit eos. Et po-

VSTUP (Is. 55, 1) Žíznicí, pojďte k vodám, praví Hospodin, a kdo nemáte peněz, pojďte a pijte s radostí. (Ž. 77, 1) Poslyšte, lide můj, zákon můj. Nakloňte ucho své k slovům mých úst. V. Sláva Otcí.

MODLITBA - Pane, prosíme, nechť se naše náklonnost k zbožnosti stane tvou milostí plodnou, neboť jen tehdy nám prospěje převzaté postění, bude-li příjemné tvé otcovské lásce. Skrze Pána.

ČTENÍ z Isaiáše Proroka (49, 8-15).

Toto praví Hospodin: V době milosti vyslyším tě, a v den spásy pomohu tobě: budu tě opatrovati a učiním tě smlouvou lidu, abys vzkřísil zemi a ujal se dědičných podílů zpuštěných, abys řekl těm, kteří jsou uvězněni, Vyjděte, a těm, kteří ve tmě jsou, Ukažte se! Na cestách se budou pástí, na všech rovinách pastvíska jejich. Nebudou lačnět ani žízniť, nebude je trýznit vedro a slunce, budeť je slitovník jejich vodit a u vodních zřídél napájeti. Ze všech hor svých

nam omnes montes meos in viam, et semitæ meæ exaltabuntur. Ecce, isti de longe venient, et ecce illi ab aquilone et mari, et isti de terra austráli. Laudáte, cæli, et exsulta, terra, jubiláte, montes, laudem: quia consolátus est Dóminus pópulum suum, et páuperum suórum miserébitur. Et dixit Sion: Derelíquit me Dóminus, et Dóminus oblítus est mei. Numquid oblivísci potest múlier infántem suum, ut non misereátur filio úteri sui? et si illa oblíta fúerit, ego tamen non oblivíscar tui, dicit Dóminus omnípotens.

GRADUALE (*Psalm. 9, 14 et 1-2*) Tibi, Dómine, derelíctus est pauper: pupíllo tu eris adjútor. V. Ut quid, Dómine, recessísti longe, déspicis in oppurtunitátibus, in tribulatióne? dum supérbit ímpius, incénditur pauper.

EVANGELIUM † Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem (8, 12-20).

In illo témpore: Locútus est Jesus turbis Judæórum, dicens: Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen

udělám cesty a stezky mé budou vyvýšeny. Vizte, tito z daleka přijdou; oni, hle, od půlnoci a od moře, a tito z poledních končin. Jásejte, nebesa, plesej, země, vesele zpívejte hory chválu, neboť Hospodin potěšil lid svůj a nad chudými svými se smiluje. Sion děl: Opustil mne Hospodin, Pán na mne zapomenul. Může zapomenout na své dítko žena, aby se nesmílovala nad plodem své krve? A byť i ona zapomněla, já tě přece nezapomenu! praví Pán všemohoucí.

STUPŇOVÝ ZPĚV (Ž. 9, 14 a 1-2) Tobě, Pane, je svěřen chudáš; sirotku ty budeš pomocníkem. V. Proč, Pane, jsi se daleko vzdálil, odvracíš zrak svůj v době soužení? Když se vynáší bezbožník, dráždí to chudása.

EVANGELIUM † Pokračování sv. Evangelia podle Jana (8, 12-20).

Za onoho času pravil Pán Ježíš k zástupům Židů: Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nechodí ve tmě, nýbrž bude míti světlo

vitæ. Sixérunt ergo ei pharisæi: Tu de te ipso testimónium tuum pérhibes: testimónium tuum non est verum. Respóndit Jesus, et dixit eis: Et si ego testimónium perhíbeo de me ipso, verum est testimónium meum: quia scio, unde veni et quo vado: vos autem nescítis, unde vénio aut quo vado. Vos secúndum carnem judicátis: ego non júdico quemquam: et si júdico ego, júdicium meum verum est, quia solus non sum: sed ego, et qui misit me, Pater. Et in lege vestra scriptum est, quia duórum hóminum testimónium verum est. Ego sum, qui testimónium perhíbeo de me ipso: et testimónium pérhibet de me, qui misit me, Pater. Dicébant ergo ei: Ubi est Pater tuus? Respóndit Jesus: Neque me scitis, neque Patrem meum: si me scirétis, fórsitan et Patrem meum scirétis. Hæc verba locútus est Jesus in gazophylácio, docens in templo et nemo apprehéndit eum, quia necdum vénerat hora ejus.

OFFERTORIUM (*Ps. 17, 3*) Factus est Dóminus firmáméntum meum, et refúgium

života. I řekli mu fariseové: Ty vydáváš svědectví sám o sobě; svědectví tvé není pravé. Ježíš odpověděl a řekl jim: I když já vydávám svědectví sám o sobě, pravé jest svědectví mé, neboť vím, odkud jsem přišel a kam jdu; ale vy nevíte, odkud přicházím nebo kam jdu. Vy soudíte podle těla; já nesoudím nikoho, a soudím-li já přece, soud můj jest pravdivý, neboť nejsem sám, nýbrž já a ten, jenž mne poslal, Otec. A v zákoně vašem jest psáno, že svědectví dvou lidí jest pravdivé. Já jsem to, jenž svědčím sám o sobě; a svědčí o mně Otec, který mě poslal. I řekli jemu: Kde jest tvůj Otec? Ježíš odpověděl: Neznáte ani mne, ani Otce mého; kdybyste znali mne, znali byste snad i Otce mého. Tato slova Ježíš mluvil v síni pokladní uče v chrámě, a nikdo ho nejal, neboť ještě nepřišla hodina jeho.

OBĚTOVÁNÍ (*Žalm 17, 3*) Hospodin se stal mou tvrzí, útočištěm mým a vysvobodil-